

TEZ YAZIM KILAVUZU

Yeni tez yazım esaslarına göre Tezlerde Kaynak gösterimi için iki farklı sistem kullanılması benimsenmiştir. Anabilim Dallarının Tercihleri aşağıda verilmiştir.	
Tezlerde numara sistemini kullanacak Anabilim Dalları	Tezlerde Yazar soyadı-yıl sistemini kullanacak Anabilim Dallararı
<ul style="list-style-type: none">Bilgisayar MühendisliğiBiyolojiElektrik Elektronik MühendisliğiElektronik ve Bilgisayar MühendisliğiFizikİnşaat MühendisliğiKimyaMakine EğitimiMakine MühendisliğiMetalurji ve Malzeme MühendisliğiMatematikYapı Eğitimi	<ul style="list-style-type: none">Çevre MühendisliğiElektrik EğitimiJeoloji MühendisliğiKimya MühendisliğiMetalurji EğitimiSu ürünleri Avlama ve İşleme TeknolojisiSu Ürünleri Temel BilimleriSu Ürünleri Yetiştiriciliği

1. GİRİŞ

Bu klavuz, Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü'ne bağlı anabilim dallarında hazırlanan yüksek lisans ve doktora tezlerinde bilimsel sunum ilkelerine uygun bir standardın sağlanabilmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Fen Bilimleri Enstitüsü'ne bağlı anabilim dallarında yüksek lisans ve doktora tezi hazırlayacak olan adayların, biçim ve içerik ile ilgili aşağıdaki bütün ilkelere uymaları zorunludur.

2. GENEL BİÇİM VE YAZIM PLANI

2.1. Kullanılacak Kağıdın Özelliği

Tez, A4 boyutlarında (210 mm x 297 mm) ve en az 70, en çok 100 gr/m² ağırlığındaki birinci hamur beyaz kağıda yazılmalıdır.

2.2. Yazı Özelliği

Tez yazımı bilgisayarla yapılmalı ve kağıdın yalnızca bir yüzüne yazılmalıdır. Times New Roman karakteriyle yazılması gereken tez metninde, harf büyüklüğü 11 punto olarak seçilmelidir. Şekil ve çizelgelerin (tabloların) numaraları ve açıklamaları ile doğrudan aktarma (alıntı) ve dip notların yazımında ise aynı karakter ve 10 punto harf büyüklüğü kullanılmalıdır. Dış ve iç kapaklarda Tez başlığı büyük ve koyu (bold) olmak üzere 16 ya da tez adının uzun olması halinde 14 puntoluk harflerle yazılmalıdır.

2.3. Kenar Boşlukları ve Sayfa Düzeni

Tez metni, sayfanın sol kenarında 3.5 cm, alt ve üst kenarlarında 3 cm, sağ kenarında ise 2.5 cm boşluk bırakılarak yazılmalıdır.

2.4. Satır ve Paragraf Aralıkları

Tez metninin yazımında 1.5 satır aralığı, Şekil ve Çizelgelerin açıklamaları, alıntılar ve dip notların yazımında ise 1 satır aralığı kullanılmalıdır. İçindekiler, Giriş, Sonuçlar, Kaynaklar

gibi 1. derece başlıklar ile takip eden paragraf arasında iki satır boşluğu bırakılmalıdır. 2., 3. ve 4. derece başlıklardan sonra gelen satır ile başlık arasında ise 1 satır boşluğu olmalıdır. Bölüm ve alt bölüm başlıkları ile satır başları, sol boşluk çerçevesi kenarından; paragraf başları ise bu çerçevenin 1.25 aralığı sağından başlamalı ve paragraflar arasında satır boşluğu bırakılmamalıdır.

2.5. Sayfaların Numaralanması

Sayfa numaraları sayfa altına ve orta kısma yazılmalı; İç kapak, Onay sayfası ve Teşekkür dışında tüm sayfalar numaralandırılmalıdır. İçindekiler sayfası I. sayfa olarak kabul edilmelidir. İçindekiler, Şekillerin listesi, Tabloların (Çizelgelerin,) listesi, Özet ve Abstractlar I, II, III, IV... şeklinde Romen rakamları ile; Giriş bölümü ile başlayan tez metni ise "1, 2, 3, ..." şeklinde numaralandırılmalıdır. Sayfa numaralarının önünde ve arkasında herhangi bir işaret bulunmamalıdır.

2.6. Bölüm ve Alt Bölümler

Bölüm ve alt bölüm başlıklarının yazımında metinle aynı harf büyüklüğü ve koyu (bold) karakter kullanılmalıdır. Bütün başlıklar yazı alanının sol kenarından, paragraf başı yapılmadan yazılmalıdır.

Birinci derece bölüm başlıklarının tamamı büyük harfler ile yazılmalıdır. İkinci ve daha alt derecedeki bölüm başlıklarında her kelimenin ilk harfi büyük, diğerleri küçük harflerle yazılmalıdır. Dördüncü dereceden daha alt derecede bölüm başlığı kullanılmamalıdır.

Birinci derece bölüm başlıkları ayrı bir sayfadan başlatılmalıdır. Başlıklar ile metin arasında 1 er satır boşluğu, aralık bırakılmalıdır.

Bölüm ve alt bölüm başlıkları EK-1'deki gibi numaralanmalıdır.

2.7. Kaynak Gösterme

Tez içinde kaynak gösterme; 1- Numara esasına göre veya 2- Soyadı ve yıl esasına göre yapılmalıdır.

1- Numara esasına göre kaynak gösterme şekilleri

Numara esasına göre kaynak gösterme aşağıdaki örneklerde olduğu gibi; kaynağın kullanılış şekline göre ya eserin sadece numarası ya da numara ile birlikte eserin yazar(lar)ının yalnızca soyadı yazılmalıdır.

a- Hayvan ıslahı uygulamalarında esas konu fenotiptir [1].

b- Düzgüneş [1], hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtir.

Öztürk ve Soyer [6], hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtirler.

Öztürk ve diğ. [7], hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtirler.

c- Düzgüneş'e [1] göre, hayvan ıslahı uygulamalarında esas konu fenotiptir.

d- Hayvan ıslahıyla ilgili değişik görüşler vardır [1, 2, 5, 8-12, 14].

e- Her lineer uzay bir Hamel bazına sahiptir [5; Teo. 4, s.77].

Değinilen kaynağın orijinali okunmamış ve dolayısıyla bir başka eserden alınmışsa, dolaylı kaynak gösterme biçimi kullanılmalıdır. Örneğin:

a-Kıraner (1945), belirlenen bu özellikleri, deneysel sonuçların her durum için geçerli olamayacağını bir göstergesi olarak yorumlamıştır [3].

2- Soyadı ve yıl esasına göre kaynak gösterme şekilleri

Yazar soyadı ve yıl esasına göre kaynak gösterme aşağıdaki örneklerde olduğu gibi; yazar(lar)ın soyadı ile birlikte yayın yılı yazılmalıdır.

Aynı bilgilerle ilgili olarak farklı birkaç eser kaynak gösterilmek istenirse, eserler yayın yılına göre eskiden yeniye doğru sıralanmalı ve yayın tarihinden sonra kullanılan “;” işareti ile ayrılmalıdır. Aynı yazar(lar)a ait aynı tarihli eserler söz konusuysa, bunlar, yayın tarihine eklenecek a, b, ... gibi küçük harflerle belirtilmelidir.

Örnekler :

a- Hayvan ıslahı uygulamalarında esas konu fenotiptir (Düzgüneş, 1976).

b- Düzgüneş (1976), hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtir.

Öztürk ve Soyer (1982), hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtirler.

Öztürk ve diğ. (1995), hayvan ıslahı uygulamalarında esas konunun fenotip olduğunu belirtirler.

c- Düzgüneş'e (1976) göre, hayvan ıslahı uygulamalarında esas konu fenotiptir.

d- Hayvan ıslahıyla ilgili değişik görüşler vardır (Düzgüneş, 1976; Öztürk ve Soyer, 1982; Öztürk ve diğ., 1995).

Kaynak göstermede a ve e takıları yazar soyadına göre seçilmelidir. (c şikkında olduğu gibi).

Değınilen kaynağın orijinali okunmamış ve dolayısıyla bir başka eserden alınmışsa, dolaylı kaynak gösterme biçimi kullanılmalıdır. Örneğın:

a-Kıraner (1945), belirlenen bu özellikleri, deneysel sonuçların her durum için geçerli olamayacağını bir göstergesi olarak yorumlamıştır (Soyer, 1995).

Sözlü ve yazılı görüşmelere değınmek gerekiyorsa, görüşme yapılan kişinin ilk adının baş harfi de yazılarak aşağıdaki üç örnekten birine uyulmalıdır:

a- (0. Düzgüneş, 1997, sözlü görüşme)

b- (0. Düzgüneş, 1997, yazılı görüşme)

c- 0. Düzgüneş'e göre (1997, sözlü görüşme)

Sözlü ve yazılı görüşmeler KAYNAKLAR bölümünde yer almaz.

2.8. Alıntılar

Tez içinde bir başka kaynaktan alınmış bir bölüm olduğu gibi aktarılmak isteniyorsa, böyle bir alıntı ana metnin son satırından başlayarak bir satır boşluk bırakıldıktan sonra, ayrı bir paragraf olarak tırnak “...” işareti içinde ve bir satır aralığıyla yazılmalıdır. Alıntidan sonra tekrar ana metne geçerken, yine bir satır boşluk bırakılmalıdır.

2.9. Dip Notlar

Tezin herhangi bir sayfasında, metnin içinde yazılması halinde konuyu dağıtıcı ve okumada sürekliliği engelleyici nitelikteki çok kısa ve öz açıklamalar, birkaç satır halinde aynı sayfanın altına dip not olarak verilebilir. Dip notlar sayfa içindeki ana metinden bir satır boşluk

birakıldıktan sonra, soldan sağa doğru 5.0 cm lik s¼rekli bir ¼izginin altına yazılmalıdır. Dip notun yazımında tek satır aralığı kullanılmalı; aynı sayfadaki iki dip not, birbirinden 1 satır aralığı ile ayrılmalıdır. Dip notlar, 1’den başlayarak seri şekilde numaralandırılmalıdır.

2.10. Simgeler ve Kısaltmalar

Tezde kullanılan simgeler, SİMGELER başlığı altında alfabetik sıraya g¼re dizin şeklinde verilmelidir. Simgeler, sol ¼erçeve boşluğunu belirleyen ¼izgiden hemen sonra alt alta sıralanmalı; ¼st ¼ste iki nokta (:) işaretinden sonra karşılarında tanım ya da a¼ıklaması verilmelidir.

¼lç¼ birimleri i¼in TS 293-297 numaralı T¼rk Standardı (TSE) kullanılmalıdır. Birimlerin simgeleri i¼in de aynı standarttan yararlanılmalı; birim g¼steren simgenin sonuna nokta konulmamalıdır.

Tezde, kısaltma kullanma zorunluluğu olmuşsa bunlar da, simgelerden sonra, yeni bir sayfadan başlayarak KISALTMALAR başlığı altında, simgelerin g¼sterilmesindeki ilkelere uyularak a¼ıklanmalıdır. Birden fazla s¼z¼c¼klere ait kısaltmalarda, harfler arasına nokta konulmaz (T¼B¼TAK, NATO, DSİ, MTA, AET, UNESCO gibi).

3. şEKİL VE ¼İZELGELER (TABLOLAR)

B¼t¼n fotoğraflar, diyagramlar ve grafikler şekil olarak değerlendirilmelidir. şekil ve ¼izelgelerde (Tablolarda) yer alacak t¼m ¼izgi, işaret, simge, rakam ve yazıların bilgisayarla ya da siyah ¼ini m¼rekkebi ile yazılmış veya ¼izilmiř; harf b¼y¼kl¼đ¼n¼n de şekil boyutuyla orantılı ve kolay okunabilir olmasına ¼zen g¼sterilmelidir.

3.1. şekil ve ¼izelgelerin Yerleştirilmesi

şekil ve ¼izelgeler, boyutları esas alınarak metin i¼inde metinle aynı sayfada veya ayrı sayfalarda verilebilir. Metinle aynı sayfaya yerleştirilen şekil ve ¼izelgeler ile metin arasında ¼stten ve alttan bir satır boşluk bırakılmalıdır. Bu boşluğun bırakılmasında şekil ve ¼izelgelerin numara ve a¼ıklamaları da, kendilerinin bir parçası olarak kabul edilmelidir.

İki veya daha ¼ok sayıdaki k¼¼¼k şekil ve ¼izelge aynı sayfada sunulabilir. Bunlar birbiri ile yakından ilgili ise “a, b, c, d,..” şeklinde simgelenerek hepsine tek bir şekil ve ¼izelge numarası verilebilir. şekil ve ¼izelge a¼ıklamasında a, b, c, d, ... ile simgelenen her bir şekil ve ¼izelge ayrı ayrı tanımlanmalıdır.

şekil ve ¼izelgeler metinde ilk değinildiği sayfaya veya bir sonrakine alt yazısıyla bir b¼t¼nl¼k oluşturacak şekilde sayfanın yan kenarlarına g¼re ortalanarak yerleştirilmelidir. Yerleştirilmelerinde, sayfa kenarlarında bırakılması gerekli boşluklar kesinlikle aşılmamalıdır. Sayfa kenarlarındaki boşluklara taşanlar ya k¼¼¼lt¼lmeli veya ek olarak tezin son b¼l¼m¼nde sunulmalıdır. Bir sayfadan uzun olan ¼izelgeler metin i¼inde verilmek zorunda ise, ardışık sayfalara konulmalıdır.

şekil ve ¼izelgeler sayfaya enine yerleştirilmek durumunda iseler, ¼izelge başlıkları cilt tarafında; şekillerde ise şekil başlıkları cilt tarafının aksi y¼nde bulunmalıdır.

3.2. şekil ve ¼izelgelerin Numaralanması

Herbir şekil ve ¼izelgenin kendine ait bir numarası olmalıdır. Bu numaralamada, b¼l¼m numarası esas alınır. Numaraların yazımında koyu karakter kullanılır. ¼rneđin şekil 1.1, şekil 1.2, şekil 1.3, şekil 2.1, şekil 3.1, şekil 3.2, ¼izelge 1.1, ¼izelge 3.2, ... gibi.

3.3. şekil ve ¼izelgelerin A¼ıklamaları

A¼ıklamaların yazımında bir satır aralığı kullanılmalıdır. ¼izelge/Tablo a¼ıklamaları ¼izelgenin ¼st¼ne yazılmalı; a¼ıklamanın son satırı ile ¼izelge ¼st kenarı arasında bir satır

boşluk bırakılmalıdır. Şekil açıklamaları ise şeklin altına yazılmalı; şekil altı açıklaması ile şekil alt kenarı arasında bir satır boşluk bırakılmalıdır. Bu açıklamalar olabildiğince öz olmalıdır. Açıklamaların bir satır aşması halinde, ikinci ve diğer satırlar birinci satır ile aynı sütundan başlamalıdır. Açıklama satırlarının şekil ve çizelge genişliğini aşmamasına özen gösterilmelidir.

4. TEZ İÇERİĞİNİN DÜZENLENMESİ

Tez üç kısımdan oluşur :

- a. Ön Bölüm
- b. Ana Bölüm
- c. Son Bölüm

Her bölüm, çeşitli alt bölümlerden oluşur. Yazım planı için EK-1'e bakınız.

4.1. Ön Bölüm

1. Dış kapak
2. Boş sayfa
3. İç kapak (Onay Sayfası)
4. Teşekkür
5. İçindekiler
6. Şekillerin listesi
7. Çizelgelerin (Tabloların) listesi
8. Eklerin listesi
9. Simgeler
10. Kısaltmalar
11. Özet
12. Abstract

4.2. Ana Bölüm

1. Giriş
2. Ana Metin
3. Sonuçlar

4.3. Son Bölüm

1. Kaynaklar
2. Özgeçmiş
3. Ekler

4.1. Ön Bölüm

Romen rakamları ile numaralanan “ön bölüm sayfalarının” hazırlanması ile ilgili ilkeler aşağıda belirtilmiştir.

4.1.1. Dış Kapak

Dış kapak için 200-300 gr/m² beyaz krome karton kullanılmalı; içeriği ve sayfa düzeni EK-2 deki örneğe uygun hazırlanmalıdır. Kapağın üst kenarından yaklaşık 3 cm aşağıdan başlayarak ve kapağın düşey orta çizgisi ortalanarak 12 punto büyük harflerle :

TC.

FIRAT ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Tek satır aralığı ile yazılmalıdır.

Yaklaşık 5 cm boşluk bırakılarak, tezin adı 16 veya 2.2'de belirtilen gerekçeyle 14 punto büyük ve koyu harflerle kapağın düşey orta çizgisi ortalanarak yazılır. Tez adının, Enstitü Yönetim Kurulu'nda kabul edilmiş olan tez konusu adıyla aynı olmalıdır. Tez adının bir satırdan daha uzun olması halinde, satırlar arasına boşluk bırakılmamalıdır.

Tezi hazırlayanın adından sonra yaklaşık 4 cm ara verilmeli ve tez yöneticisinin ismi 12 punto harflerle (1'den fazla ise tez yöneticilerinin ismi 1.5 satır aralığı kullanılarak) yazılmalı, 5 cm ara verilmeli ve aşağıdaki standart metin, içeriğinde ve düzeninde hiç bir değişiklik yapılmaksızın, 12 punto harflerle 1,5 satır aralığı kullanılarak ve kapağın düşey orta çizgisine göre ortalanarak yazılmalıdır. 1. satırdaki alana "Doktora Tezi" veya "Yüksek Lisan Tezi" 2. satırdaki alana ise ilgili anabilim dalının adı yazılmalıdır "Matematik Anabilim Dalı" gibi.

Yüksek Lisan Tezi

Biyoloji Anabilim Dalı

Tezin sunulduğu yıl ve diğer bilgiler EK-2 örneğine göre düzenlenmelidir.

4.1.2. Boş Sayfa

Dış kapak ile iç kapak arasına ve dış kapağın arka sayfası ile tezin son sayfası arasına boş bir sayfa konulmalıdır.

4.1.3. İç Kapak Sayfası (Onay Sayfası)

İç kapak sayfasının içeriği ve düzeni EK-3' deki gibi olmalıdır. Dış kapaktaki bilgiler aynı düzende olmak üzere yazılır. Daha sonra tez jürisi kabulü ve onayı için, örneğe uygun bilgiler yazılmalıdır. Tezlerin Enstitüye ilk tesliminde, jüri üyeleri belli olmadığı için sadece Danışman'ın ismi yazılmalı; sınav sonrasında ciltli olarak teslim edilen tezlerde diğer jüri üyelerinin de **isim** ve **imzalarının** bulunması danışman tarafından sağlanmalıdır.

4.1.4. Teşekkür

Tezin hazırlanmasında katkıda bulunan kişi ve kuruluşlara teşekkür edilebilir. Teşekkür edilen kişilerin ünvanı (varsa), adı, soyadı, parantez içinde olmak üzere görevli olduğu kuruluş ve çalışmaya olan katkısı çok kısa olarak belirtilmelidir.

Tez çalışması bir proje olarak gerçekleştirilmiş ise, projeyi destekleyen kuruluşa da bu bölümde teşekkür edilmelidir.

4.1.5. Özet ve Abstract

EK-4'de gösterilen düzende ÖZET; EK-5' de gösterilen düzende ise ABSTRACT, Kısaltmalar'dan sonra (4.1. Ön Bölüm'deki sıralamaya uygun şekilde) arka arkaya yer almalıdır. Özet ve Abstract, EK-4/Ek-5'de görüldüğü gibi tezin ve tezi hazırlayanın adını içeren bir formatta, tez içeriğini, ana bölümdeki sırada olmak üzere özetleyecek şekilde yazılmalıdır. Bir sayfayı geçmemesine özen gösterilmelidir. Özet/Abstract metninden sonra Anahtar **Kelimeler/Keywords** verilir. Harf büyüklüğü ve satır aralığı için 2.2 ve 2.6'ya bakınız

4.2. Ana Bölüm

4.2.1. Giriş Bölümü

Tezin ilk ve önemli bölümlerinden birincisini oluşturan giriş bölümü "GİRİŞ" başlığı altında yazılmalıdır. Bu bölümde çalışmanın konusu, amacı, literatürdeki yeri gibi okuyucuyu konuya hazırlayıcı bilgiler verilir. Çalışma bir proje olarak yürütülmüşse, projeyi destekleyen kuruluş ve proje numarası da bu bölümün son paragrafında belirtilmelidir.

Tezde olağandışı ya da tartışmalı bir adlandırma, sınıflandırma veya kavram kullanılmışsa, bunların açıklaması bu bölümde verilmelidir.

4.2.2. Ana Metin

Tezin, giriş ile sonuçlar bölümü arasındaki kısmı, ana metin olarak tanımlanır; ancak "ANA METİN" diye bir başlık kullanılmaz.

Tez konusunun niteliğine, yapılan araştırmanın ayrıntısına ve tezin hacmine göre, ana metin çeşitli bölüm ve alt bölümlere ayrılır. Çalışmanın esasını oluşturan bilgiler (materyal, metod, bulgular, tartışma ...vs.) bu bölüm ve alt bölümlerde sunulabilir. Bunların her biri için uygun bir numaralama sistemi ve başlık kullanılır.

4.2.3. Sonuçlar

Bu bölümde tez çalışmasından elde edilen sonuçlar, öz ve anlaşılır şekilde yazılmalıdır. Kolaylık sağlaması bakımından, sonuçlar mümkünse maddeler halinde de sunulabilir. Tezi hazırlayanın, yapılmasında gerek gördüğü ek çalışmalar ve konu ile ilgili çalışma yapmak isteyen araştırmacı ve uygulayıcılara iletmek istediği önerileri varsa bu kısım Sonuçlar yerine "Sonuçlar ve Öneriler" olarak adlandırılır.

4.3. Son Bölüm

4.3.1. Kaynaklar

Bu bölümde, tezde kullanılan ve atıfta bulunulan bütün kaynaklar (kitap, makale ... vs.) standart bir düzende verilir. KAYNAKLAR başlığı, bölüm numarası verilmeksizin büyük harflerle ve paragraf başı yapılmadan yazılır. Bu bölümde sözlü ve yazılı görüşmelere kesinlikle yer verilmemelidir. Kaynaklar türlerine göre aşağıdaki standartlara uygun şekilde verilmelidir.

Makale örnekleri:

a)

1. Asma, Ç. and Çolak, R., 2000, On the Köthe-Toeplitz duals of some generalized sets of difference sequences, Demonstr. Math., 33, No. 4, 797-803.
2. Çolak, R. and Et, M., 1997, On some generalized difference sequence spaces and related matrix transformations, Hokkaido Math. J., 26, No.3, 483-492.
3. Türkmen, İ. ve Aksoy, E., 1998, Arapgir (Malatya), Çemişgezek (Tunceli), Elazığ Dolaylarındaki Neojen Birimlerinin Stratigrafik-Sedmantolojik İncelenmesi ve Bölgesel Korelasyonu, Türkiye Petrol Jeologları Derneği Bülteni, 10, 1, 15-33.

b)

Aksoy, E., 1996, Ovacık fay zonunun Arapgir-Keban Baraj Gölü arasındaki kesiminde tektonik incelemeler, Fırat Üniversitesi Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi, 8, 1, 1-20.

Hancock, P. L. and Barka, A. A., 1981, Opposed shear senses inferred from neotectonic mesofracture systems in the North Anatolian Fault Zone, J. Struct. Geol., 3, 2, 383-392.

Değinilen belge, bildiri veya bir başka eser içinde bir bölüm halinde ise:

Bingöl, A.F., 1984, Geology of the Elazığ area in the Eastern Taurus region, In: O. Tekeli and C. Göncüoğlu (eds.), Geology of the Taurus Belt Proceedings, Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü, Ankara, 209-217.

Turan, M., 1996, Şiran (Gümüşhane) doğu yöresinin tektonik özellikleri, Karadeniz Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü 30. Yıl Sempozyumu (16-20 Ekim 1995) Bildirileri, S. Korkmaz ve M. Akçay (editörler), Trabzon, 275-292.

Kitaplar:

1. Tatar, Y., 1995, *Jeolojik Harita Bilgisi*. Fırat Üniversitesi Yayınları No: 43, Elazığ, 297s.

2. Schorer, M., 1983, *Modern British Fiction*. Oxford University Press, New York, 355p.

Tezler:

1. Ertürk, Y.T., 2001, Akuşığı (Baskil-Elazığ) dolaylarında Kırkgeçit Formasyonu'nun sedimentolojik özellikleri,

Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 46s.

1- Yararlanılan kaynak bir kurum ya da kuruluş tarafından hazırlanmışsa, kurum/kuruluş adı, yazar adı gibi işlem görür. Diğer bilgiler aynı kalıpta verilir.

Kaynaklar içinde geçen bütün uluslararası dergi adları **Uluslararası Standart Kısaltmalar** kullanılarak yazılabilir. Bunun dışındaki dergi ve kurum/kuruluş adlarında kısaltmalar yapılamaz.

4.3.2. Özgeçmiş

Referansları takip eden sayfada yer alacak olan **Özgeçmiş** bir sayfayı aşmamalıdır.

4.3.3. Ekler

Ana metin içinde verilmesi halinde konuyu dağıtıcı ve okumada sürekliliği engelleyici nitelikteki ve dip not olarak verilemeyecek kadar uzun açıklamalar, haritalar, yazı alanı boyutlarında küçültülemeyecek şekil ya da çizelgeler, bir formülün çıkarılışı, geniş kapsamlı ve ayrıntılı deney verileri, örnek hesaplamalar ve benzeri veriler bu bölümde verilmelidir. Bu bölümde yer alacak her bir ek için "EK-1, EK-2, EK-3, ..." gibi bir ek numarası verilmeli ve uygun bir başlık seçilmelidir. Her biri ayrı bir sayfada sunulan eklere sayfa numarası verilmemelidir.

EK - 1

TEZ İÇERİĞİ, PLANI VE BAŞLIK NUMARALAMA SİSTEMİ

TEŞEKKÜR

İÇİNDEKİLER

ŞEKİLLER LİSTESİ

ÇİZELGELER (TABLOLAR) LİSTESİ

EKLER LİSTESİ

SİMGELER LİSTESİ

KISALTMALAR LİSTESİ

ÖZET

ABSTRACT

1. GİRİŞ (Birinci derece bölüm başlığı)

3. BİRİNCİ DERECE BÖLÜM BAŞLIĞI

3.1. İkinci Derece Bölüm Başlığı

3.1.1. Üçüncü Derece Bölüm Başlığı

3.1.1.1. Dördüncü Derece Bölüm Başlığı

6. SONUÇLAR (Birinci derece bölüm başlığı)

KAYNAKLAR

ÖZGEÇMİŞ

EKLER

EK-2 DIŞ KAPAK (iki danışman var ise)

T.C

FIRAT ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**SİNİRSEL BULANIK DENETLEYİCİLERLE ASENKRON
MOTORUN
DAYANIKLI HIZ DENETİMİ**

BeŐir DANDİL

Tez Yöneticisi

Yrd.Doç.Dr. Fikret ATA

Doç.Dr. Muammer GÖKBULUT

DOKTORA TEZİ

ELEKTRİK-ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

ELAZIĞ, 2004

EK-2 DIŞ KAPAK

T.C

FIRAT ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**TİP-2 BULANIK MANTIK SİSTEMLERİN BENZETİMİ İÇİN
YAZILIM GELİŞTİRME**

Müzeyyen BULUT

Tez Yöneticisi:

Doç.Dr. Z. Hakan AKPOLAT

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ELEKTRONİK-BİLGİSAYAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

ELAZIĞ, 2004

EK-3 İÇ KAPAK (ONAY SAYFASI)

T.C.

FIRAT ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**TİP-2 BULANIK MANTIK SİSTEMLERİN BENZETİMİ İÇİN
YAZILIM GELİŞTİRME**

Müzeyyen BULUT

Yüksek Lisans Tezi

Elektronik-Bilgisayar Eğitimi Anabilim Dalı

Bu tez, tarihinde aşağıda belirtilen jüri tarafından oybirliği /oyçokluğu ile başarılı / başarısız olarak değerlendirilmiştir.

Danışman:

Üye:

Üye:

Üye:

Üye:

Bu tezin kabulü, Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun/...../..... tarih ve sayılı kararıyla onaylanmıştır.

EK-4

ÖZET

Doktora Tezi

ELAZIĞ HAVASININ ALERJİK POLENLERİ

Nazmi GÜR

Fırat Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

Biyoloji Anabilim Dalı

1997, Sayfa : 56

Bu çalışmada, 1995-1996 yılları Mart-Eylül ili havasında bulunan alerjik polenler tespit edilmiştir. Polenlerin havadan toplanmasında Durham Araca (Gravimetrik Metot) kullanılmıştır. Elazığ Kapalı Spor Salonu ve Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi çatısına yerleştirilen Durham araçlarındaki vazelin sürülmüş lamalar günlük olarak değiştirilmiştir. Polenlerin teşhis ve sayımı Nikon Labophot marka mikroskopta yapılmıştır. Sayım sonuçları haftalık ve aylık olarak cm² ye düşen polen miktarı olarak hesaplanmıştır.

Sonuç olarak Elazığ ili havasında 9 tanesi ağaç, 9 tanesi de ot olmak üzere toplam 18 taxona ait polen tespit edilmiştir. Ağaç polenleri havadaki polenlerin % 73'ü gibi oldukça büyük bir oran göstermiştir 1995 yılında havadaki polen sayısı 1996 yılına göre daha fazla olmuştur. Havada en çok Pinus ve Gramineae taxonlarına ait polenler görülmüştür.

Anahatar Kelimeler : Polen, Polen Takvimi, Polen alerjisi, aeropalinoloji.

ABSTRACT

PhD Thesis

**THE INVESTIGATION OF THE AERODYNAMIC INTERACTION PROBLEMS,
JET INTERACTION**

Haydar EREN

Firat University

Graduate School of Natural and Applied Sciences

Department of Mechanical Engineering

1995, Page : 127

The aim of this study, is the numerical investigation of the flow field resulting from the interaction of jets. Momentum equations are solved in cartesian coordinates considered. Flow field is computed for different Reynolds numbers for free jet, Parallel jets, cross jets, opposite jets. It is shown tat the results given for the free jet have a good agreement with the similarity solutions and the experimental results. It is observed that the axial velocity for free jet flowing along x-axis decreases in the jet direction and the jet expands along y-axis. With the increasing Reynolds numbers, while the expansion of the jet along y-axis slows down, the distance on which the jet velocity vanishes increases. A similar situation is found to be valid for the parallel jets. In the case of two jets with perpendicularly intersecting flow directions, in the interaction region, the flow is mixed, rotational and negative flow directions, in the interaction region, the flow is mixed, rotational and negative flow velocities are magnified. For co-axial opposing jets, it is observed that in the centre of the interaction region u-velocity component vanishes along a vertical line while v- velocity component increases and consequently the jet expands laterally.

Keywords : Jet flow, aerodynamic interaction, jet interaction, free jet, parallel jets, cross jets, opposite jets.